

Siamese Missions to Ceylon in the 18th Century.

In the *Journal Asiatique* X vol. VIII., page 533, Professor Lorgeou has described a Siamese MS. having reference to two religious Missions which were sent to Ceylon from Siam in the middle of the 18th Century. The MS. as far as can be ascertained up to now is unique, and from the description Professor Lorgeou gives of it, it appears both as regards style and contents to be the work of a scholar. It is therefore sincerely to be hoped that the MS. will be published in full, together with the MSS. kept in the Colombo Museum Library, Colombo, dealing with these Missions, viz :—

“Siyam Sandesa,” Religious letters in Pali written to the King of Siam by the Buddhist Priesthood in Ceylon, 1746, and the “Syamopasampadavata,” an account of the embassies to Siam and the introduction of Siamese ordination of Buddhist monks in Ceylon.

The history of the Mission of Phra Ubali to Ceylon was published in Siamese in the *Vajirañāna Magazine*, Nos. 11, 12, 13.

It is, however, incomplete. The *Phongsavadan* as at present published only contains reference to the Mission in the summary where it is stated that:—“In the *Chulasakaraj* 1115, the year of the cock, the fifth of the decade (A. D. 1753), the King of Ceylon deputed an Ambassador and his suite with a Royal letter, in which the King asked that priests might be sent to establish the Buddhist religion in Ceylon. His Majesty was then pleased to invite Phra Ubali and Phra Ariyamuni with twelve priests to proceed to Ceylon with these Ambassadors.” (1.)

The Vajirañāna National Library has lately acquired a MS. of the history of Siam, which to a certain extent presents a versio amplior of the History, and from it the following extracts with reference to the Missions may prove of interest :—

“In the Chulasakaraj 1115, in the year of the cock, the Kittisirirajasih was reigning in Sinkhandhnagara, holding sway over Ceylon. At that time there were no priests in Ceylon. The King therefore deputed the Councillor Sri Vaddhana as an Ambassador with a second and third ambassador as bearers of a Royal autograph, and presents of which the principal ones were relics of the Buddha. They came in a Dutch merchant ship to establish relations of friendship with Siam, and requested that priests should be sent to initiate persons into the priesthood so that the Buddhist Doctrine might continue in Ceylon. His Majesty was pleased to give orders that the Ambassadors should be received in the usual way, and he granted to them an audience to pay their respects at the time he received foreign guests at the Sanphet Palace. He addressed them three times in accordance with Royal usage and bestowed on them presents becoming to their dignity. He was then pleased to give orders to depute officials as ambassadors with a Royal autograph letter and presents to the King of Ceylon.

“He also invited Phra Ubali and Phra Ariyamuni, two high priests, with twelve priests to proceed to Ceylon with a view to initiate youths into the priesthood. He also asked that the Phra Sangharāj (the chief priest) should send a letter, and he had a vessel prepared for the Siamese Ambassadors together with the fourteen priests carrying the Royal Autograph and the Royal presents, and they proceeded together with the Sinhalese Ambassadors to Ceylon.” (2.)

It may in this respect be mentioned that in the Pūm (the yearly calendar) for the year 1113 (the year of the goat) the arrival of the Ceylon Ambassadors is mentioned in these words :—

“Ceylon asks for priests to teach the Religion.” This date may be considered correct taking into consideration the Monsoon. (3.)

According to the versio amplior the second mission took place in the year 1121 (1759) in the reign of the last King in Ayuddhya.

It says :—

“The vessel which had been previously sent to Ceylon with the priests returned, and His Majesty then gave orders that a new vessel should be prepared, in the year of the tiger, the last of the decade, and he invited Phra Vissuddhācārya and Phra Varañānamuni, two high priests, and three priests once more to proceed together with the officials to Ceylon to take the place of those previously sent who were to return to Siam.

“He then gave orders that Krom Mun Devavividh should be put on board and only released in Ceylon”. (4.)

The Prince here mentioned was one of the brothers of the reigning King, son of the King known as Phra Paramakot. He had entered the priesthood but as he was supposed to aspire to the throne, was exiled to Ceylon. He returned to Siam during the Burmese wars, established himself as Prince of Korat, where he fomented disturbances.

Soldiers were sent out to capture him, and he was brought to Bangkok, where he was executed in 1782.

O. F.

(๑) ดุคักราช ๓๑๑๕ มีระกาเบญจศก พระเจ้าตั้งกาแ่ง ทูตนา
นุทจ่าทุด พระราชดำสน์ เข้ามา ขอ พระ ส่งษ์ ออกไป คึงพระ พุทธดำสนา
ใน ดังกาทวี่ป จึ่งดำรัด ให้ นิมนต์ พระ อุปาฬี พระอริยมุนี กับพระส่งษ์
อันดับ ๑๒ รูป ส่งออก ไปดังกากับ ด้วยทูต อันมานั้น.

(๒) ดุคักราช ๓๑๑๕ มีระกาเบญจศก ฝ่ายพระเจ้า กิตติศิริ
ราชส์ห ได้เสวยราชสัสมบัค ในเมืองสิง ษัตถนคร เปนอิศราธิปัต ในดังกา
ทวี่ป แดครั้ง นั้น พระพุทธดำสนาใน เกาะ ดังกาทวี่ปหา พระ ภิกษุส่งษ์ มิ ได้
จึ่งแต่ง ให้ ศิริวิวัฒน์อำมาตย์ เปนราชทูตกับอุปทูตตรีทูต จ่าทุด พระ ราชดำ
คุมเครื่องมรดราชบรรณาการ มี พระ บรมดำริวิริกาสุข เปนอาทิมากับกำบั้น
โอดนันทพานิชวิถันดา เข้ามาเจริญทางพระราช ไมตรี ณกรุง เทพพระ มหานคร
ขอ อารานา พระ ภิกษุส่งษ์ ออก ไป ให้ อุปสัสมทบวชกตบุตร สืบ พระ พุทธ
ดำสนา ใน ดังกาทวี่ป ทรง พระ กรุณาดำรัดสั่ง ให้ จัดแจง รับทูตานุ ทูตดังกา
ตามธรรมเนียม แลให้ เบิกทูตเข้า เฝ้า กราบถวาย บังคม เสด็จออก แยก
เมือง ณมุกขพระ ที่นั่งสรพรพรปราสาท ครัดพระราชปฏิสันฐาน ๓ นิตตาม
ขัตติยประ เเพณี แลว่า พระ ราชทานรางวัล ให้ ทูตานุทูต ตามสัสมควร จึ่ง ทรง
พระกรุณาโปรดให้ แต่งข้าหลวงเปนนทูตานุ ทูตจ่าทุด พระ ราชดำสน์ คุมเครื่อง
ราชบรรณาการ คอบ ออกไป ถึง พระ เจ้าตั้งกา แลว่า โปรดให้ อารานา พระ
อุปาฬี พระอริยมุนี พระ ราชาคณะ ๒ พระ องค์ พระ ส่งษ์ อันดับ ๑๒ รูป
ออก ไป คึงพระ พุทธดำสนา บวช กตบุตร ไว้ ใน ดังกาทวี่ป แลให้ สัสมเค็จ
พระ สัสมราช แต่ง พระ ราชดำร ส่ง ออกไป อีก ฉบับ ๑ แลว่า ให้ แต่ง กำบั้น
ดำหนึ่ง ให้ ทูตานุทูต ไทย กับ ทั้ง พระ ส่งษ์ ๑๔ รูป แลพระ ราชดำร เครื่อง
ราชบรรณาการ ดังกำบั้นนั้น ไป กับกำบั้นทูตานุทูตอันมา แต่ดังกาทวี่ปนั้น.

(๓) ในปฐมมะแมตริศกจุลศักราช ๑๑๓๓ ดังกามาขอพระ
สงฆ์ไปสั่งสอน.

(๔) ฝ่ายกำนันทูตซึ่งออกไป ดังกาทวีปนั้น ส่งพระสงฆ์แล้ว
กลับเข้ามา จึงทรงพระกรุณาให้แต่งกำนันใหม่ในจุลศักราช ๑๑๒๐ ปีชาน
สัมฤทธิศกนั้น แล้วให้อารชนาพระวิสุทธินาจารย์ พระอรชณมณี พระ
ราชาคณะ ๒ องค์ กับพระสงฆ์อันดับ ๓ รูป เบน ๕ รูป ดงกำนันไปดังกา
ทวี่อีกครั้งหนึ่ง กับด้วยข้าหลวงออกไป ผลัดพระสงฆ์ซึ่งไป ครั้งก่อน
นั้น ให้กลับเข้ามา พระนคร แต่ให้เขากรมหมื่น เทพพิพิธ ดงกำนัน ไปปล่อย
เสี้ยนเถาะ เกาะดังกาทวี่

—๐๐๖๕๐๐—